

המאשימה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים- פלילי
רח' עוזי חסון 4 ירושלים, מיקוד 94152
טלפון: 073-3926400 פקס: 02-6246113

- נ ג ד -

הנאשם:

עופר כסיף

יליד 25.12.1964

כתב אישום

הנאשם מואשם בזאת כדלקמן:

א. העובדות:

1. הנאשם מכהן כחבר בכנסת ישראל, וכן כיהן בעת האירוע נשוא כתב האישום.
2. ביום 13.5.22, החל משעות הבוקר, נערכו כוחות הביטחון במרחב דרום הר חברון לאירועי מחאה בעקבות פסק דינו של בית המשפט העליון בנוגע לכפרים השוכנים באזור המכונה 'מאספר יטא'.
3. במסגרת ההיערכות האמורה, הוצאו ע"י המפקד הצבאי באזור צוים, אשר הורו על הגבלת תנועת אוטובוסים ועל הכרזת מוקדים שונים במרחב כשטח צבאי סגור.
4. בין היתר, הוכרזה סביבת צומת כביש 317 וצירי העפר המובילים אל העיר יטא והכפר א-טוואני (להלן: "הצומת") כשטח צבאי סגור החל מן השעה 6:00 במועד האמור, ובמקום הוצב כוח אשר כלל חיילי צה"ל, שוטרי משטרת ישראל ומשמר הגבול.
5. סמוך לשעה 11:00, הגיעו אל הצומת שני אוטובוסים ומספר כלי רכב פרטיים, מהם ירדו כ-80 מפגינים, ועמם נמנה הנאשם אשר הגיע למקום ברכבו מסוג טויוטה כסוף לז.*** (להלן: "הרכב"), אותו החנה בצד כביש 317.
6. כוחות הביטחון הודיעו למפגינים כי מדובר בשטח צבאי סגור, וכן הציגו את הצו הרלוונטי, בין היתר באופן פרטני לנאשם.
7. על אף האמור, נותרו המפגינים במקום וצעדו אל שטח פתוח בסמוך לצומת, שם החלה להתקיים ההפגנה. בהמשך, העתיקו המפגינים את מיקום ההפגנה אל ציר העפר המוליך לעיר יטא.

8. כוחות הביטחון תחמו את המפגינים בשטח מוגדר על ציר העפר, באופן שנועד למנוע מהם חסימה והפרעה של התנועה בכביש 317. לצד זאת, בהתחשב בחסינות הנאשם כחבר כנסת, אפשרו לו הכוחות לנוע באורח חופשי ברגליו אל השטח המוגדר להפגנה ומחוצה לו.
9. בשעה 12:00 לערך, ביקש הנאשם מעוזרו הפרלמנטרי ע.ח להביא את רכבו אל מתחם ההפגנה שעל ציר העפר. העוזר החל לנסוע ברכב מכיוון כביש 317 אל מתחם ההפגנה, אך כוחות הביטחון עצרו אותו על ציר העפר, במרחק של כ-20 מ' מן המפגינים.
10. כאשר הבחין הנאשם בדבר, הוא הגיע אל הרכב על מנת לנהוג בו בעצמו ולהעבירו בכיוון מתחם ההפגנה. קצין משמר הגבול ד.א (להלן: "פקד ד.א"), הודיע לנאשם כי אין באפשרותו לעבור ברכבו בשל החשש לשלום המפגינים שעל הציר, וכיוון שמדובר בדרך המובילה לשטח A אשר הכניסה אליו אסורה לאזרחים ישראלים.
11. הנאשם אמר לפקד ד.א כי חסינותו מאפשרת לו מעבר חופשי עם הרכב, וכי אין לשוטרים במקום סמכות למנוע ממנו לנסוע לאן שיחפוץ.
12. פקד ד.א עמד בסירובו, ובין השניים התפתח ויכוח שכלל החלפת האשמות, במהלכו טען כל אחד מהם כלפי השני כי הטיח בו דברי איום קשים.
13. במהלך הוויכוח קילל הנאשם נמרצות את פקד ד.א ואת השוטר י.א (להלן: "השוטר י.א"), אשר צידד בדברי ד.א כי הנאשם הוא שאיים עליו, בין היתר במילים "שקרן מטונף", "רמאי", "פושע", "חלאות המין האנושי" ו"אפס מאופס".
14. לאחר מכן, נכנס הנאשם אל הרכב ושוחח במכשיר הטלפון הסלולרי. השוטר י.א עמד בזמן זה בחזית הרכב, על מנת לחסום את תנועתו.
15. בחלוף מספר דקות, בשעה 12:13, נסע הנאשם מספר מטרים לאחור ואז החל להתקדם בנסיעה איטית לפנים, כאשר השוטר י.א עודנו עומד בכיוון נסיעתו והנאשם מבחין בו, עד אשר פגע הרכב ברגל שמאל של השוטר י.א, ונעצר.
16. הנאשם עשה כן בכוונה להכשיל את השוטר י.א בתפקידו ולגרום לו לזוז מן הדרך.
17. בתגובה לפגיעה בו, הכה השוטר י.א בשתי ידיו במכסה המנוע של הרכב, והתקדם לעבר דלת הנהג כשהוא צועק על הנאשם שלא ייכנס בו ולא ייצמד אליו. הנאשם פתח את דלת הרכב תוך שהוא צועק על השוטר י.א "חתיכת חרא לא נגעתי בך".

18. הנאשם נעמד, ודלת הרכב חצצה בינו לבין השוטר י.א. השוטר אמר לנאשם שזו הפעם האחרונה שהוא נצמד אליו ונופף באצבעו כלפי הנאשם, עד שהאצבע נגעה קלות בפני הנאשם.
19. בתגובה, הרים הנאשם את ידו הימנית וחבט באמצעותה בחזקה, כאשר כף ידו פתוחה, בצד השמאלי של ראש השוטר י.א.
20. כתוצאה ממעשי הנאשם, חש השוטר י.א. כאבים בראשו וברגלו השמאלית.
21. במעשיו האמורים לעיל, תקף הנאשם שוטר בתקיפה הקשורה למילוי תפקידו בכוונה להכשילו בתפקידו או למנוע או להפריע אותו מלמלאו.

ב. הוראת החיקוק לפיהן מואשם הנאשם:

תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות – עבירה לפי סעיף (1)274 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ג. עדי התביעה:

/ב/

שמואל ברזילי, עו"ד
סגן בכיר א' בפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

דניאל ויטמן, עו"ד
פרקליט מחוז ירושלים (פלילי)

ירושלים, ה' שבט תשפ"ד
15 ינואר 2024

פמ"י 4001/22, תיק פל"א 231878/22 יאחב"ל

הודעה לנאשם

הנאשם יכול לבקש שימונה לו סנגור ציבורי אם מתקיים בו אחד מהתנאים לזכאות נאשם לייצוג המנויים בסעיף 18(א) לחוק הסנגוריה הציבורית, תשנ"ו – 1995.

**הודעה לבית-המשפט בהתאם להוראת סעיף 15א'(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב]
התשמ"ב – 1982
המאשימה מודיעה בזאת, כי קיימת אפשרות לפיה יתבקש בית המשפט להטיל על הנאשמים
עונש מאסר בפועל, אם יורשעו בתיק זה.**